

PROČE BYCHOM SE NECHECHTALI I VTIPÁM?

Ášter½, 20 Ánor 2018

Hospodin prochází starým Orientem a hledá někoho, kdo by ho pámijal. Pámichází do Egypta k faraónovi. "Faraóne, já jsem Hospodin, Báh celé země. Chceš; máš pámijmout?" Faraón si mne bradu a Ámíká: "To pámjde tÁko. Bohem jsem Egyptá já! Nemohu tÁ pámijmout." Hospodin prochází zemí dál, a¼ pámijde do Babylonu.

I babylónský král Ámíká: "Víš; to bude tÁké. My u¼ tady máme toho Marduka. To by byly zase nějaké nově. Tak prochází Hospodin zemí dál, a¼ potká Mojš;e. "Mojš;e, nechceš; máš pámijmout za svého Boha?" Mojš;e Ámíká: "No, koneckonců proš ne. Ale co mi za "Dám ti pámikázání." Mojš;e se zamyslí a Ámíká: "A co za něj budeš; chtít?" "Nic." "Nic? Tak to mi jich dej deset!"

Sára pámila domů a Ámekla: "Kohn, auto mi nestartuje, ale vím, v Ďem je problém." "Opravdu? A v Ďem?" "Voda v karburátoru." "Ne, v karburátoru je určitě voda," trvala na svém Sára. "Ok, zlato, já se na to radš; mrknu. Kde je auto?" "V jezeÁme."

Kohn odejde. Kdy¼ Roubíek odejde, zašne z kuchyně k Ámet Sára: "Ty jsi pitomec, jednomu Ámekneš; Áe má pravdu, druhý taky. Pámítom to nejde zároveň, to snad víš!" V osmašedesátém utekl Kohn do Německa. NedaÁmilo se najít práci a¼ jednou v Mnichově uviděl reklamu Roubíek a spol. - prodej chladniěk. Vešel do obchodu a nechal se ohlásit u šefa. Zjistil, Áe je to jeho bývalý spoluák, který utekl ji¼ ve ÁtyÁmícátémosmém. Zavzpomínali na staré Áasy a po chvíli Roubíek povídá:

"Poslouchaj Kohn, co ho ke máš pámivádí?" "Ale hledám nějakou práci. Nenaš;lo by se nějak u nich?" "No to vědí, konkurence je tvrdá, ale Áe jsou to oni, máš bych místo obchodního zástupce pro Grónsko. Berou to?" "No jasně, práce jako každá jiná."

Po mášici pámila od Kohna objednávka: "Objednávám jednu chladničku metr krát metr krát dva metry." V podniku z toho bylo troš;ku zděšení, ale kš;ft je kš;ft a tak chladničku vyrobili a odeslali do Grónska.

Dalš;í mášic pámily peníze a objednávka na pát kusů chladniěk metr krát metr krát dva metry. Opát vyrobili a zaslali do Grónska. Po mášici pámil telegram: "Objednávám dvěst chladniěk metr krát metr krát dva metry, peníze vezou sebou." Kdy¼ Kohn pámiletěl z Grónska a dostavil se do kanceláře k Roubíekovi, tak ten mu povídá:

"Teda Kohn, Áe jsou kš;ftman to jsem věděl, ale jak dokázali ukecat Eskymáky, aby si kupovali chladničky, to je mi teda divný?"

Roubíek s úsměvem odpoví: "Vědí, co mi to dalo práce je páměsvěděl, Áe je lepš;í soulošit pámí minus pámí Celsia než pámí minus ÁtyÁmiceti?" Roubíek posadil svého tÁmiletého synka na stůl a povídá: "Chlapě, skoč Dácko zamrmlá: "Já se bojím, Áe se bouchnu!"

"Neboj se, chytn tÁ, než¼ dopadneš; na zem. Páměce si nemyslíš; Áe by tváj tatínek dopustil, aby sis ublížil. Tak synek sebral odvahu, skočil, ale tatínek nehnul ani prstem, synek se pÁkně praš;til. Kdy¼ se vybreš;el, Roubíek mu povídá: "Tak, kochu, teš; jsi dostal svoji první velkou Áivotní lekci. Nikdy nikomu nevÁÁm, ani vlastnímu otci." StÁ rabín druhému: "Poslal jsem jediného syna do Evropy - a oni ho obrátili na kÁesÁanství!"

"Pámědstav si, mně se stalo totéš;."

Oba se jdou vyzpovídat k vyš;š;imu rabínovi a on jim Ámekne: "Pámědstavte si, já mám jediného syna také na studiích v Evropě, a také se stal kÁesÁanským knězem!"

Tak se jdou pomodlit k Hospodinu. Áíkají mu sváj osud a Hospodin praví: "Pámědstavte si, máš bych jediného syna a ..."

Potkají se Khon a Roubíek. V rozhovoru se dostali na téma sex.

Khon povídá: "Jak Vás znám, Roubíek, Vy se jistě neunavujete páměmlouváním."

"A věš;tej, Áe maj pravdu?" povídá Roubíek. "Já to mám za ty léta perfektně vymakaný. Zkrátka, kdy¼ někdy něco Sárrou mít, tak zapískám."

"To je zajímavý, a co kdy¼ chce Sára?"

"No, kdy¼ chce Sára, tak pámijde za mnou a zeptá se: "Izáku, nepískals?" Potkají se dvě Áidovské mámy: "Tak co, Rut, jak se dáš;tem?"

"Ani se neptej, náš; Mojš;e si vzal pÁknou mrchu! Do jedenácti se váli v posteli, celý dny trajdá venku a utrácí bÁhví za co, a kdy¼ chudák kluk celej uhoně nej veš;er koneš;ně pámijde domů, myslíte, Áe pro něj má poÁmá teplou veš;eÁmí? Pche! Ješ;ť ho nutí, aby ji vzal do drahé restaurace!"

"A co Esterka?"

"Ta si vzala uš;iněného sváťce! Snídani jí nosí do postele, koupí jí vš;ecko, naš; si vzpomene, a veš;er ji vodí do

prvotřídních podniků." Potkají se dvě židovské mámy: "Tak co, Rut, jak se dařím?"

"Ani se neptej, náš;e si vzal pánou mrchu! Do jedenácti se válí v posteli, celý dny trádá venku a utrácí peníze za co, a když chudák kluk celý uhoně nej večer konečně přijde domů, myslíte, že pro něj má pořádně teplou večeř? Pche! Ještě ho nutí, aby ji vzal do drahé restaurace!"

"A co Esterka?"

"Ta si vzala ušněného svatce! Snídani jí nosí do postele, koupí jí včeko, naš si vzpomene, a večer ji vodí do prvotřídních podniků." jaj vaj, to sou mi věci...daniela